

Skole. Han er suarere i den Henseende en Mand af den nyere Skole, og dette har medført, at han har betragtet denne Straf med et saa mistænksomt Blik, som han har. Han har set den bragt til Udøvelse i Straffeanstalter i Udlandet, men det ligger meget nær at antage, at staaende Arrest i en saadan Straffeanstalt, hvor den kun anvendes paa domte Forbrydere, bliver anvendt paa en hel anden Maade end den, hvorpaa den vilde blive anvendt i Hæren. Man er villig til — i det Mindste fremkom der ved første Behandling Udtalelser, som gif i den Retning — at betragte staaende Arrest som en legemlig Straf, men det er den ingenlunde; den er ikke mere en legemlig Straf end de fleste andre Straffe, som findes i Lovforslaget. Naar jeg undtager Srettesættelse, Bøder og Embeds- og Bestillingsfortabelse, kunne alle de andre Straffe paa en vis Maade kaldes for legemlige Straffe, og jeg ser ikke, hvad Forskjel der i saa Henseende er paa at sætte Manden i staaende Arrest eller at sætte ham i flere Gange fem Dage i strengt og mørkt Fængsel paa Vand og Brød. Man siger, at staaende Arrest kan være skadelig for Helbredet, og det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojsen) mente, at det næsten vilde være uforsvarligt at anvende den, idet det vilde være umuligt at anvende Straffen paa en Maade, som ikke ligefrem var skadelig for den Paagjældendes Helbred. Han sagde, at der ikke kunde være Ventilation, eller at Tilveiebringelsen deraf kun kunde ske paa en saadan Maade, at den Bedkommendes Helbred vilde lide derunder, men staaende Arrest bestaar ikke i Andet, end at Manden er indelukket i et Arrestrum, som ikke tillader ham at lægge eller at sætte sig ned, hvorimod der Intet er til Hinder for, at Skabet — eller hvad man nu vil kalde det — er aabent for oven eller er saaledes indrettet, at der dertil kan anbringes Trækhuller forned, og naar Straffen udholdes i et Arrestværelse, kan dette virkelig ikke udøve nogen som helst skadelig Indflydelse paa Manden. Jeg tror tværtimod, at denne Straf i legemlig Henseende er mindre skadelig end Vand- og Brødsstraffen, thi navnlig den strenge Vand- og Brødsstraf udøver en saadan Indflydelse selv paa unge og

kræftige Mænd, at der kan gaa Aar hen, inden de forvinde det. Med den kortvarige Tjenestetid, vi nu have, er det absolut nødvendigt at have et Straffemiddel, som er kortvarigt og virksomt. Naar en Mand nu kun ligger 6 Maanedes til Tjeneste og ved visse Troppeafdelinger endda kun 5 eller 4 Maanedes, kan man ikke anvende de langvarige Arrestere; det er umuligt, naar man vil opretholde Disciplinen, men dette maa dog være Krigsbestyrelsens Opgave, og det maa være Hærens Befalingsmænds Opgave. Det er en Fordring, som stilles ikke alene af militære Hensyn, men det er en Fordring, som de unge Mænd, der skulle møde ved Sauerne, og som vi, der skulle sende vore Søner til Hæren, ere berettigede til at stille. Vi kunne forde, at der ved Hær og Flaade opretholdes god Orden og god Tugt; vi kunne forde, at de Folk, som ikke paa anden Maade lade sig holde i Orden, bringes dertil ved Straffemidler. At man kan nære nogen Tvivl om, at det ikke skulde være et væsentligt Fremskridt at faae indført staaende Arrest istedetfor Krumslutning, kan jeg ikke forstaa, thi Krumslutning er en Straf, som paa mange Individuer udøver en skadelig Indflydelse, og hvis hele Udøvelsesmaade er ganske anderledes ærefrænkende og stødende end staaende Arrest. Jeg kan saaledes ikke forstaa, at man her rejser en saa stærk Indvending imod Indførelsen af denne Straf. Man siger, at man ikke kjender den, og ikke veed, hvad Virkning den vil udøve, men for det første ere vi ikke saa aldeles uden Kjendskab til den, idet den tidligere har været udøvet paa Landkabetakademiet uden nogen som helst skadelig Indflydelse paa Kadetterne, og dernæst ligger det i Sagens Natur, at den under behørigt Tilsyn — det maa staa klart for Enhver, at et saadant maa føres — ikke kan være til Skade for Sundheden. Dertil kommer, at den, ligesom Krumslutningsstraffen, vil blive anvendt med en høj Grad af Forsigtighed; der vil med denne Strafs Indførelse følge Instruxer til Jurisdiktionscheferne om at sørge for, at den bliver anvendt med al mulig Forsigtighed. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojsen) udtalte, at, naar man paastod, at man ikke kunde undvære en saadan Straf, var det en Paastand,